

HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM
TẠI THỤY SĨ

55
7&8
2016

NGỢI KHEN

Hỡi **CẢ TRÁI ĐẤT,**

hãy **CẤT TIẾNG REO MỪNG**

cho **ĐỨC GIÊ HÔ VA!**

Thi thiên 100:1

Trong số này:

Trang

Bài viết – Suy Gẫm:

Sự Ngợi Khen	3
Vui Vẻ Phục Vụ Chúa	5
Mục Đích của Sự Thờ Phụng	7
Lòng Nguyện Theo Giê-xu - Tân Nguyên	10
Ơn Cứu Rỗi của Chúa – Lê Ngọc An	18
Cha Thiên Thượng, Chúa Yêu Thương !	25

Sinh Hoạt Hội Thánh:

Hình ảnh: Thạch Điệp	14-17
Ảnh Bìa – Kim Nguyệt	1
Vườn Thiếu Nhi	23
Đó Kinh Thánh	30
Tin Tức - Thông Báo – Liên Lạc	30

Ủng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Võ Ngọc Thủy Thương, Lê Kim Nguyệt

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

Sự Ngợi Khen

Kinh Thánh: **Thi Thiên 150:1-6**

Âm thanh ồn ào phát ra từ thánh phòng. Những âm thanh có tần số cao, những tiếng kêu chát chúa làm cho nó giống như là một công xưởng hơn là một thánh phòng. Đây là những âm thanh phát ra khi mà các nhạc sĩ thử tiếng của các nhạc cụ âm nhạc. Nhưng khi buổi hoà nhạc bắt đầu và người nhạc trưởng giơ cây gậy chỉ huy lên cùng ra hiệu cho nhịp đầu của bài nhạc, thì ban nhạc chơi rất hoà hợp và những giai điệu tuyệt vời vang lên.

Thi Thiên cuối này rất phù hợp cho việc kết thúc sách thi ca này. Trước giả nhận biết rằng Đức Chúa Trời là Vị nhạc trưởng tối cao của cả trên trời và dưới đất. Và Đức Chúa Trời sử dụng các công việc quyền năng của Ngài cách hoàn hảo. Chúa là Đấng sáng tạo, bảo tồn và cứu chuộc của hết thảy tạo vật. Dù Thi Thiên cuối cùng này chỉ có 6 câu, nhưng chúng ta được ra lệnh hàng chục lần là hãy ngợi khen Chúa. Chúng ta phải ngợi khen Chúa với hết thảy dàn nhạc. Tám nhạc cụ được thổi bằng hơi, đàn cầm và trống được đề cập đến trong Thi Thiên này.

Hơn thế nữa, “phàm vật chi thở” đều phải ngợi khen Chúa (c. 6). Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa của mọi loài sống trên đất này, và vì thế hết thảy các sinh vật phải ngợi khen Chúa. Từ những tiếng chim hót líu lo, tiếng rống của sư tử, tiếng kêu vo vo của những con ong và tiếng hát của con người, nhảy múa và dùng các nhạc cụ, mọi vật có hơi thở phải dâng lên Chúa lời ngợi khen bởi chúng ta đã được dựng nên theo ảnh tượng Ngài. Chúng ta có khả năng nhảy múa và ca hát, có khả năng tư duy để dâng lời ngợi khen hay hơn hết thảy các loài vật khác. Chúng ta hãy vui mừng vì Chúa cho chúng ta món quà của sự ngợi khen ở những cấp độ khác nhau.

Vị nhạc trưởng đại tài của vũ trụ đang hướng dẫn dàn nhạc, bạn có muốn ngợi khen Chúa không?

Suy Gẫm:

Bạn có cần khởi động lại đời sống ngợi khen của bạn không? Hãy hòa hợp với ý muốn của Đức Chúa Trời cho bạn bằng cách tìm kiếm những cơ hội để dâng lên Chúa lời tạ ơn. Ngợi khen Chúa không chỉ có trong Chúa nhật. Chúng ta nên ngợi khen Chúa mỗi ngày và mọi nơi. Ngợi khen Chúa vì có những việc lạ lùng và sự oai nghi của Ngài.

Ngợi khen là phương cách chữa bệnh cho linh hồn chúng ta. Dù rằng bạn đang trải qua những tháng ngày đau buồn, thử thách hay cảm dỗ, thì Đức Chúa Trời vẫn xứng đáng nhận sự ngợi khen dù cho hoàn cảnh của bạn có ra sao. Hãy nhìn tấm gương của sứ đồ Phao-lô và Si-la. Dù sau khi bị lột trần, đánh đập và bỏ tù, thì họ vẫn hát ngợi khen Chúa trước những tù nhân khác (Công vụ 16).

Tôi lại nghe mọi vật được dựng nên trên trời, dưới đất, bên dưới đất, trên biển cùng mọi vật ở đó nói rằng: “Chúc cho Đấng ngồi trên ngai cùng Chiên Con được ngợi khen, tôn quý, vinh hiển và quyền phép cho đến đời đời!” Khải Huyền 5:13

(Sưu Tầm)

Vui Vẻ Phục Vụ Chúa

Thi Thiên 100 : 1 - 5

*“Hãy vui vẻ phục vụ Đức Giê-hô-va,
hãy ca hát mà đến trước mặt Ngài” (câu 2).*

Câu hỏi suy ngẫm: Chúng ta phải thờ phượng Chúa trong tinh thần nào? Vì sao? Có điều nào bạn và Hội Thánh bạn cần thay đổi về tinh thần thờ phượng Chúa?

Thi Thiên được nhiều người biết và yêu mến này bao gồm hai phần. Mỗi phần kêu gọi chúng ta thờ phượng Chúa trong sự vui mừng (câu 1, 2, 4), và nêu lên lý do chúng ta nên làm điều này (câu 3, 5). Sự thờ phượng của chúng ta phải thể hiện sự vui mừng và khôn ngoan, đến từ sự hiểu biết về chính Đức Chúa Trời và những việc Ngài đã làm.

“Cát tiếng reo mừng” (câu 1) gợi lên hình ảnh đoàn người đông đảo đi trên đường tung hô vị Vua đang đến

(Khải Huyền 19:1-6). Từ *“phục vụ”* (câu 2) cũng có nghĩa là *“thờ phượng.”* Điều này nhắc nhở chúng ta rằng sự thờ phượng không chỉ giới hạn ở việc ca hát trong nhà thờ, mà còn bao gồm sự phục vụ tích cực bằng cả cuộc đời chúng ta. Cả hai đều cần thiết: Không có ca ngợi, sự phục vụ chỉ như nhiệm vụ buộc phải làm; và không có phục vụ, sự ca ngợi chỉ là sự bộc phát cảm xúc. Vì vậy, chúng ta phải *“đến”* (câu 2) – không chỉ tham dự, mà chủ động trình diện trước Vua.

Vì sao chúng ta phải vui vẻ phục vụ Chúa? Trước hết, vì Ngài là Đức Chúa Trời (câu 3). Ngài đã tạo nên chúng ta, và chúng ta thuộc về Ngài.

Đây không chỉ là vấn đề tạo dựng mà còn là vấn đề chọn lựa. Đáng tạo dựng chúng ta cũng khiến chúng ta trở nên con dân Ngài. Là Đáng Chấn Đất, Ngài nuôi nấng và dẫn dắt chúng ta. Vậy, chúng ta thuộc về Chúa nên sự thờ phượng và vâng phục là điều chúng ta tự nguyện làm. Hơn nữa, chúng ta được bảo đảm rằng Đức Chúa Trời là thiện, nhân từ, và thành tín (câu 5). Từ những lý do trên, con dân Chúa dâng lên lời ca tụng Ngài. Mặc dù hiện tại, chỉ có chúng ta mới biết được điều này, nhưng chúng ta không được giữ nó cho riêng mình. Thi Thiên này bắt đầu bằng lời kêu gọi cả trái đất, và kết thúc với ý bao quát mọi thể hệ. Vì vậy con cái Chúa, dù ở nơi nào hay trong thời điểm nào, cũng phải cùng nhau ca tụng Danh Chúa.

Đời sống bạn bày tỏ “*sự vui mừng*” trong mỗi tương giao mật thiết với Chúa như thế nào? Hãy cầu nguyện để người ta thấy được “*sự vui mừng của Chúa*” ở trong bạn hôm nay.

Cảm tạ Chúa vì sự vui mừng Ngài ban cho con. Xin giúp con sống vui mừng và bày tỏ cho người khác về Ngài, là Đáng con yêu thương và phục vụ.

(ST)

Mục Đích

của

Sự Thờ Phụng

Buổi nhóm thờ phụng chung là lúc mà tất cả các thành viên trong hội thánh nhóm họp lại để thờ phụng Đức Chúa Trời. Khi một hội thánh mới thành lập bắt đầu tổ chức những buổi thờ phụng chung, hội thánh đó cần hiểu chức năng của sự thờ phụng. Bạn cần chọn những hình thức thờ phụng phù hợp giúp thực hiện được những chức năng đó và đưa người ta vào sự gặp gỡ Đức Chúa Trời hằng sống.

Sự thờ phụng chung nhằm mục đích tôn vinh sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong sinh hoạt của hội thánh. Đức Chúa Trời xứng đáng được tôn thờ. Ngài tể trị cả vũ trụ này. Ngài có một tình yêu thánh khiết đối với sự sáng tạo và những tạo vật của Ngài. Ngài cũng kêu gọi chúng ta dự phần vào gia đình hội thánh của Ngài trên đất. Tất cả những điều này đủ để khiến chúng ta hết sức vui mừng và hân hoan. Thờ phụng là nhận biết với lòng biết ơn và vui mừng của chúng ta về sự tể trị tuyệt đối và những điều tốt lành của Đức Chúa Trời.

Khi thờ phụng, chúng ta sử dụng tất cả những gì mình có – tâm trí, ý chí, tình cảm, và thể xác – để bày tỏ sự vui mừng sâu sắc không thể diễn đạt bằng lời như trong các cuộc trò chuyện thông thường, nhưng có thể cảm nhận được bởi Thánh Linh ở trong chúng ta.

A. Ngợi khen và tạ ơn Đức Chúa Trời:

Suốt cả Kinh Thánh, dân của Đức Chúa Trời được lệnh ngợi khen và tạ ơn Ngài. Chúng ta cũng thấy nhiều ví dụ về các nhân vật trong Kinh Thánh

bày tỏ lòng tôn kính đối với Đấng Tạo Hóa của mình, từ Ápraham trong sách Sáng Thế ký đến sứ đồ Giăng trên đảo Bát-mô.

Nhiều từ khác nhau trong các nguyên ngữ của Kinh Thánh đã mô tả sự ngợi khen Đức Chúa Trời (halal trong tiếng Hêbơrơ và proskuneo trong tiếng Hy Lạp) và minh họa rằng sự thờ phượng thật là tình cảm chân thật từ tâm lòng hướng về Chúa để ngợi khen, tôn vinh Ngài. Rõ ràng là có và cần có sự đa dạng trong khi thờ phượng – trong âm nhạc, các nhạc cụ, và các hình thức khác. Các phân đoạn Kinh Thánh sau ra lệnh cho chúng ta phải thờ phượng Chúa vì sự ca trọng, đẹp đẽ của Ngài:

• Thi-thiên 33:1-5 :

1 Hỡi người công bình, hãy vui vẻ ngợi Đức Giê-hô-va;
Sự ngợi khen đáng cho người ngay thẳng.

2 Hãy dùng đàn cầm cảm tạ Đức Giê-hô-va;
Hãy dùng đàn sáo mười dây mà hát ngợi khen Ngài.

3 Khá hát cho Ngài một bài ca mới,
Và khéo gảy nhạc khí với tiếng vui mừng.

4 Vì lời Đức Giê-hô-va là ngay thẳng,
Các việc Ngài đều làm cách thành tín.

5 Ngài chuộng sự công bình và sự chánh trực;
Đất đầy dẫy sự nhân từ của Đức Giê-hô-va.

• Thi-thiên 103

• Thi-thiên 106:1-3 :

1 Ha-lê-lu-gia! Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va,
vì Ngài là thiện; Sự nhân từ Ngài còn đến đời đời.

2 Ai có thể thuật các công việc quyền năng của Đức Giê-hô-va,
Truyền ra hết sự ngợi khen của Ngài?

3 Phước cho người nào gìn giữ sự đoan chánh,
Và làm theo sự công bình luôn luôn!

B. Phục vụ Chúa:

Sự thờ phượng thật không thể tách rời khỏi sự đầu phục hoàn toàn của cuộc đời chúng ta đối với Chúa và sống thể hiện sự đầu phục đó qua những hành động phục vụ và công việc mà chúng ta làm vì Chúa. Nói cách khác, cuộc đời chúng ta, những gì chúng ta làm, những sinh hoạt của chúng ta, tất cả đều là để thờ phượng Chúa. Đây là các phân đoạn được dùng để mô tả chức năng thờ phượng trong Kinh Thánh:

- Phục truyền 10:12-13 :

12 *Vậy, hỡi Y-sơ-ra-ên, bây giờ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đòi ngươi điều chi? há chẳng phải đòi ngươi kính sợ Giê-hô-va, Đức Chúa Trời ngươi, đi theo các đạo Ngài, hết lòng hết ý kính mến và phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, **13** giữ các điều răn và luật lệ của Đức Giê-hô-va, mà ta truyền cho ngươi ngày nay, để ngươi được phước?*

- Thi-thiên 100:1-2

1 *Hỡi cả trái đất, Hãy cất tiếng reo mừng cho Đức Giê-hô-va!*

2 *Khá hân hoan việc Đức Giê-hô-va cách vui mừng,
Hãy hát xướng mà đến trước mặt Ngài.*

- Rô-ma 12:1-2 :

1 *Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em. **2** Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thể nào.*

Trích từ : Tăng Trưởng Trong Chúa: Mục Dích Của Sự Thờ Phượng

Lòng Nguyên Theo Giê-xu

*"Lòng nguyện theo Giê-xu, con quyết đi theo Ngài,
con quyết không lui, nguyện theo Giê-xu"*

Đó là lời bài Thánh Ca "Lòng Nguyên Theo Giê-xu" là bài hát Cơ Đốc được xuất phát từ Ấn Độ. Lời bài hát dựa theo những lời sau cùng của một người Garo-Assam, phía đông bắc Ấn Độ.

Khoảng 150 năm trước, đã có một cơn phẫn hưng ở xứ Wales, nước Anh. Kết quả là có rất nhiều giáo sĩ đã từ Anh và Đức đến truyền bá Phúc Âm ở đông bắc Ấn Độ. Lúc bấy giờ, phía đông bắc Ấn Độ có một vùng tên là Assam và có khoảng hàng trăm nhóm dân tộc, các cộng đồng sắc tộc vốn nguyên sơ và hay công kích nhau.

Các nhóm sắc tộc này còn được gọi là những kẻ săn đầu người vì có một tập tục đòi hỏi những người đàn ông ở trong cộng đồng phải đi thu thập càng nhiều sọ người càng tốt. Sức mạnh và khả năng của một người đàn ông được chứng tỏ bằng số lượng sọ người mà anh ta đem về. Vì thế, một thanh niên ở độ tuổi kết hôn phải đi thu thập càng nhiều sọ người càng tốt rồi treo chúng trên tường nhà mình. Càng nhiều đầu người thì càng có đủ tư cách.

Ở trong cộng đồng đầy sự thù địch và hay công kích nhau bỗng dung xuất hiện một nhóm người từ xứ Wales là những giáo sĩ đang truyền bá thông điệp về tình yêu thương, bình an và hy vọng của Chúa Giê-xu Christ.

Tất nhiên, họ không được chào đón. Một giáo sĩ xứ Wales đã thành công trong việc cải tạo một người đàn ông, vợ và hai đứa con của anh

ta. Đức tin của người này được lan ra và nhiều dân làng bắt đầu tiếp nhận Cơ Đốc Giáo.

Trong sự giận dữ, tù trưởng của ngôi làng cho triệu tập tất cả những người trong làng. Ông gọi gia đình đã được cải tạo đầu tiên đến và ra điều kiện, hoặc là phải từ bỏ niềm tin của họ cách công khai hoặc là phải bị tử hình.

Được Thánh Linh cảm thúc, người đàn ông ngay lập tức sáng tác một bài hát đã trở nên rất nổi tiếng nhiều năm sau đó. Ông hát rằng: "Tôi đã quyết theo Giê-xu (ba lần); không quay lại, không quay lại"

Tức giận bởi cách người đàn ông từ chối, vị tù trưởng ra lệnh những kẻ cầm cung bắn chết hai đứa con. Khi hai đứa con nằm co rúm dưới đất, vị tù trưởng hỏi: "Anh có từ bỏ niềm tin không? Anh đã mất hai đứa con rồi, anh sẽ mất cả vợ của mình luôn sao?"

Nhưng người đàn ông hát lên những lời đáp lại rằng: "Dẫu không người nào cận kề tôi, tôi vẫn bước theo Ngài, không quay lại, không quay lại..."

Vị tù trưởng giận dữ và ra lệnh bắn chết người vợ. Trong giây phút ấy người vợ cũng chết theo hai đứa con của mình. Bây giờ, vị tù trưởng hỏi lần cuối cùng: "Ta sẽ cho anh một cơ hội nữa để từ bỏ niềm tin và được sống"

Đối diện với cái chết, người đàn ông hát lên những lời đáng nhớ: "Thập tự ở trước mặt tôi, thế gian bỏ lại sau!"

Và anh ta bị bắn chết như những người trong gia đình mình. Nhưng sau cái chết của anh ta, phép lạ đã xảy ra. Vị tù trưởng được cảm động bởi đức tin của người đàn ông đó. Ông tự hỏi: "Tại sao người này, vợ và con cái phải chết vì một Người sống cách đây rất lâu, khoảng hơn 2000 năm trước như vậy? Chắc hẳn phải có quyền lực đáng sợ đằng sau đức tin của gia đình này, và tôi cũng muốn ném thử đức tin ấy"

Trong sự xung nhận đức tin, ông nói: "Tôi cũng thuộc về Chúa Giê-xu"

Khi đám đông nghe thấy điều này từ chính miệng vị tù trưởng, cả dân làng đều tiếp nhận Đấng Christ là Cứu Chúa của mình.

Tạ ơn Chúa, qua câu chuyện cảm động này, Chúa dạy tôi nhận biết được những điều quan trọng cho đời sống đức tin của tôi là trước hết, Chúa nhắc nhở tôi trên bước đường theo Chúa, để giữ vững niềm tin trong Chúa, đôi khi tôi sẽ phải chịu trả giá bằng những nỗi đau, bằng những sự mất mát,... Con đường theo Chúa không phải lúc nào tôi cũng được bước đi trên con đường bằng phẳng.

Nếu khước từ những thử thách, gian khổ,... chúng ta sẽ không biết trân quý những niềm vui, hạnh phúc do Chúa ban tặng: *“anh em vui mừng về điều đó, dầu hiện nay anh em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã ít lâu; hầu cho sự thử thách đức tin anh em quý hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho anh em khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Ngài là Đấng anh em không thấy mà yêu mến; dầu bây giờ anh em không thấy Ngài, nhưng tin Ngài, và vui mừng lắm một cách không xiết kể và vinh hiển: nhận được phần thưởng về đức tin anh em, là sự cứu rỗi linh hồn mình”* I Phi-e-rơ 1:6-9 và trong I Phi-e-rơ 4:16 *“Nhưng nếu có ai vì làm tín đồ Đấng Christ mà chịu khổ, thì đừng hổ thẹn; thà hãy vì danh ấy ngợi khen Đức Chúa Trời là hơn.”*

Tôi phải tập đón nhận những khó khăn, thử thách và xem đây là điều Chúa muốn “thử rèn” tôi, vì niềm tin chỉ được vững vàng khi đã được tôi luyện qua thử thách như trong sách Gióp 23:10 *“Nhưng Chúa biết con đường tôi đi; Khi Ngài đã thử rèn tôi, tôi sẽ ra như vàng”*

Một niềm tin vững chắc nhất khiến tôi có thể mạnh mẽ vượt qua mọi khó nguy đó là khi đời sống đức tin bị thử thách, tôi tin quả quyết một điều là tôi không bao giờ bị cô đơn để đối diện với thử thách, vì tôi biết trong từng phút giây, từng khoảnh khắc trong cuộc đời mình, Chúa sẽ luôn bên cạnh tôi:

*“Dầu khi tôi đi trong trũng bóng chết,
Tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào;
vì Chúa ở cùng tôi ;
Cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi. » Thi Thiên 23 :4*

Nguyện xin ơn Chúa giúp tôi được giữ vững niềm tin trên bước đường theo Chúa. Khi gặp nguy khó, xin Chúa giúp tôi biết nương cậy sức Ngài và vững tin để nói rằng : « Con quyết không lui...nguyện theo Giê-xu »

ĐTTN

Trại Ngũ Tuần 2016

Tối Thứ Bảy, 14.05.2016

Sáng Chúa Nhật
15.05.2016

Tối Chúa Nhật 15.05.2016

Ơn Cứu Rỗi của Chúa

Kính thưa Ông Bà Mục Sư, cùng toàn thể quý Ông Bà Anh Chị Em tín hữu và đồng hương Việt Nam thân mến !

Tôi sinh ra và lớn lên trong một gia đình ở vùng nông thôn thuộc Tỉnh Thanh Hóa. Ở quê tôi hầu hết mọi người đều thờ cúng ông bà và rất coi trọng việc thờ phượng tổ tiên. Dòng họ nào cũng muốn xây dựng đền thờ họ thật to, từ nhỏ đã thấy ông bà bố mẹ thờ cúng, đi chùa, nên dường như những phong tục và tín ngưỡng đó đã ăn sâu vào tâm khảm tôi. Tôi đi chùa để cầu xin công danh, tiền bạc, giống như bao nhiêu người đồng hương khác. Thậm chí trước khi tin Chúa, tôi còn có ý định sẽ kiếm tiền gửi về quê nhà để xây dựng đền thờ họ to hơn, khang trang hơn.

Khi sang Nga du học, tôi có dịp đi nhà thờ một vài lần và được nghe nói về Chúa, nhưng thực sự tôi không tin vào Chúa, tôi nghi ngờ vào Kinh Thánh, nghi ngờ vào sự hiện hữu của Chúa. Tôi đi nhà thờ một phần là vì hiếu kỳ, một phần là vì tìm một nơi yên tĩnh để tạm lánh cuộc sống xô bồ và mệt mỏi mà thôi, nhưng tôi rất ngạc nhiên khi thấy tại sao lại có nhiều người tin Chúa đến như vậy ? Tại sao họ lại có thể tin vào những gì nghe có vẻ không có thật ? Tôi tranh cãi với những người bạn đã tin Chúa, rằng Chúa không phải là Đấng sáng tạo vũ trụ và dựng nên con người. Tất cả đều là do quá trình tiến hóa mà ra. Vì là người theo khoa học nên tôi lại càng không bao giờ có thể tin vào những gì mình không thấy. Và tôi không bao giờ lại nghĩ có một ngày mình sẽ tin Chúa, cho đến thời gian cách đây không lâu, đã làm thay đổi hoàn toàn cuộc đời tôi ...

Đúng vào ngày tôi chuẩn bị sang Thụy Sĩ thì tôi gặp lại một người bạn cũ, mới tin Chúa cũng chưa được bao lâu. Chúng tôi không gặp nhau cũng

đã hơn 10 năm rồi, chỉ nghe người khác kể về anh ta, nhưng trước hôm tôi đi thì tôi lại gặp người bạn đó và nói chuyện qua facebook. Người bạn đó trước đây là một người có thể nói là rất hỗn láo và mất dạy, chửi mắng cả bố mẹ, cờ bạc, rượu chè bê tha, tưởng như thành gánh nặng cho xã hội này, nhưng khi gặp người bạn này thì tôi thấy anh ta đã thay đổi hoàn toàn, sống rất lịch sự, nhã nhặn, ăn nói khiêm nhường, biết quan tâm, và luôn nghĩ tốt đẹp về người khác. Anh bảo rằng anh được biến đổi là nhờ có Chúa. Chúa đã biến đổi cuộc đời của anh, Chúa kỳ diệu và tuyệt vời lắm ... Nhưng lúc đó, tôi chỉ nghĩ là chắc do chơi bời nhiều quá, giờ chán cuộc sống lông bông rồi nên thay đổi. Tôi vẫn tiếp tục nghe người bạn kể về Chúa, nhưng chỉ là để giữ phép lịch sự, và tôi vẫn không thể hiểu nổi là tại sao anh ta lại có thể tin vào Chúa như vậy được ?

Sang đến Thụy Sĩ này trong tuần đầu tiên không gặp người Việt Nam nào, cộng thêm bà nội mới mất, nên tôi buồn bã vô cùng, lúc đó chỉ mong sớm đến ngày về Việt Nam. Và may thay, người Việt Nam đầu tiên mà tôi quen biết đó là chị Bích Hạnh, người đã mời tôi đến Hội Thánh. Hôm đầu đến Hội Thánh tôi nghĩ là chỉ đến chơi thôi, chứ cũng không nghĩ rằng mình sẽ tin vào Chúa, thấy mọi người hát thì tôi cũng hát theo cho vui. Lúc đó tôi vẫn rất cứng lòng, không chịu tin nhận Chúa. Hôm đó, tôi biết thêm anh Phục ở gần nhà nữa, tôi nghĩ chắc chỉ là sự trùng hợp ngẫu nhiên mà thôi. Lúc ra về, tôi có kể chuyện với cô Cúc về người bạn của tôi : “ Cô ạ, trùng hợp thật, bao nhiêu lâu chẳng quen ai trong Hội Thánh Tin Lành, mà mới trước hôm sang đây gặp người bạn cũ trong Hội Thánh ở Việt Nam, sang Thụy Sĩ lại gặp người bạn mới trong Hội Thánh, là chị Bích Hạnh, là người Việt Nam đầu tiên cháu quen biết”. Cô giải thích là Chúa đang dẫn đường cho tôi, Chúa đang tìm đến tôi, chứ bản thân mình không biết đường để tìm tới Chúa, như người chăn gia súc đi tìm con gia súc bị lạc, chứ bản thân con gia súc không thể nào tìm được về với chủ nó. Lúc đó tôi nghĩ, cũng có thể là vậy, nhưng thật sự là vẫn không muốn tin, vì tôi vốn là một nhà khoa học, tôi không tin vào những thứ mắt mình không thấy, chỉ tin vào bằng chứng khoa học. Cho đến hôm ở Trại Phục Sinh 2016 tại Charmey (FR), sau bài giảng, ông Mục Sư hỏi : Có thân hữu nào muốn tin nhận Chúa Jêsus không ?

... Cùng với sự động viên của chị Nguyễn, chị bảo có mất gì đâu ! em cứ lên tin nhận Chúa đi ! ... tôi nghĩ : Ừ, có mất gì đâu ! sao không thử mở lòng ra tiếp nhận Chúa xem sao ? Từ lúc đấy tôi quyết định không suy nghĩ gì về bằng chứng khoa học nữa, tạm quên đi các định luật khoa học, thuyết tiến hóa, vụ nổ Big Bang, tạm công nhận Chúa là Đấng Toàn Năng, tạo dựng trời đất và con người, tạm tin vào Chúa xem sao ! Thậm chí lúc đó tôi còn thử đặt ra điều kiện, nếu Chúa giúp con đạt được cái này, đạt được cái kia, con sẽ tin Ngài. Lúc đó, tôi chợt nghe như có tiếng nói trong đầu mình rằng: “ Hỡi đấng con đang còn u mê của Ta, Ta sẽ chẳng cho con những thứ này đâu, mà Ta sẽ cho con những thứ khác còn quý giá hơn như thế, và con cứ đợi xem, Ta chẳng cần cho con những thứ mà con đang cầu xin Ta, sau này con sẽ tin vào Ta như thế nào”. Lúc đó, tôi nghĩ tại mình tưởng tượng ra thôi, chứ không phải như vậy. Nhưng quả thật sự như vậy, sau những giây phút bước lên cầu nguyện tin nhận Chúa, tôi cảm thấy như có một luồng năng lượng mới, tôi không còn cứng đầu nữa, tôi dần dần đón nhận Chúa một cách tự nhiên hoàn toàn không có sự ép buộc nào, tôi thấy sao mọi chuyện lại có thể kỳ lạ như vậy, chỉ sau mấy phút cầu nguyện thôi, tôi cảm giác như tôi là một người khác, một sự khác lạ rất khó diễn tả, như tôi là một con người khác vậy, tôi tự nhiên tin vào Chúa, và không còn băn khoăn hay nghĩ đến chuyện Chúa có phải Đấng tạo hóa hay không, Chúa có sinh ra mình hay không, mà tôi đã đón nhận điều đấy thật sự, tất cả thuyết tiến hóa, vụ nổ Big bang bị dẹp qua một bên. Vì là một nhà khoa học, tôi không bác bỏ những thứ đó, nhưng tôi nghĩ rằng có thể có một ngày con người sẽ nhận ra chân lý, những lý thuyết ngày hôm nay được nhiều người công nhận chắc gì đã đúng trong tương lai. Rồi một ngày kia, khoa học sẽ nhận ra sự hiện hữu của Chúa là Đấng Tạo Hóa, Ngài đã tạo dựng muôn vật.

Sau hôm ở Trại Phục Sinh 2016 trở về, tôi cảm nhận được sự biến đổi rõ nét trong tôi, tôi cảm biết mình đã được Chúa biến đổi trở nên một con người mới, như Kinh Thánh đã chép : « Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ,

thì nầy là người dựng nên mới ; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới » (2 Cô-rinh-tô 5 :17).

Quả thật, trước đây tôi đã sống trong sự u muội của cuộc đời, lúc nào cũng mong muốn được thành danh, nổi tiếng, được có nhiều tiền của, và lúc nào cũng trăn trở, lo lắng về tương lai, làm thế nào để được nhiều tiền, để được nổi tiếng... Tôi vốn là con người rất ích kỷ và nhỏ mọn, tôi không chịu thua bất cứ một ai, và luôn phải vượt hơn tất cả người khác. Khi có người khác trội hơn mình thì tôi cảm thấy khó chịu, thậm chí còn sinh tâm muốn hãm hại người khác để mình vượt qua họ. Khi không đạt được mục đích của mình, tôi cảm thấy mệt mỏi, và sinh ra tiêu cực. Tất cả những sự u muội đó chẳng thể nào làm tôi có được cuộc sống hạnh phúc và bình an, tôi sống mà chẳng khi nào có được hạnh phúc và bình an thật trong tâm hồn. Nhưng bây giờ tôi đã khác, tôi thích nghe Lời Chúa dạy, thích tìm hiểu về Chúa, làm việc gì cũng nghĩ đến Chúa, biết ơn Chúa đã mang tôi đến với Ngài, để tôi được ân điển làm con của Ngài, tôi học được Lời của Ngài để sống luôn tha thứ không còn hận thù ghen ghét, kể cả những kẻ làm hại mình, sống làm sao để thể hiện mình là con cái Chúa, phải sống tử tế trong sạch, đối xử tốt đẹp với mọi người, tôi không còn tham lam công danh, tiền bạc, mà tôi biết rằng, Chúa đã có sẵn chương trình cho tôi, nếu Chúa cho thì tôi được, còn nếu Chúa không cho thì có nghĩa là Chúa có chương trình khác dành cho tôi, tôi không còn kiêu căng vì biết rằng những thứ tôi có là nhờ có Chúa, trước đây tôi luôn khao khát danh vọng, nổi tiếng, tiền bạc, nhưng bây giờ tôi chỉ cầu nguyện với Chúa rằng : « Chúa ơi ! xin Chúa hãy giúp con tìm được phương thuốc cứu người khỏi bệnh ung thư, con không cầu vì công danh, vì tiền bạc hay sự nổi tiếng cho bản thân con, mà con cầu vì con biết rằng đây là một sứ mệnh để cứu giúp con người, trong đó có cả những con cái Chúa khỏi căn bệnh quái ác, và cũng là một cách để con có thể làm rạng danh Ngài... ».

Khi tôi kể với người bạn cũ rằng tôi đã tin nhận Chúa, người bạn đó đã khóc, khóc vì hạnh phúc, khóc vì Chúa thật kỳ diệu, khóc vì Chúa đã nghe thấu lời cầu nguyện của người bạn vẫn hằng ngày cầu nguyện cho tôi, để

xin Chúa dẫn dắt tôi đến với Ngài, khóc vì người bạn này không thể tin vào tai mình rằng tôi đã tin Chúa, và mọi sự biến đổi trong thời gian rất ngắn. Nhờ lời cầu nguyện đó mà Chúa đã nghe thấy và dẫn dắt tôi đến với Hội Thánh, được quen chị Bích Hạnh, được gần nhà anh Phục để thuận tiện học Kinh Thánh và họp Nhóm Thông Công tại Zürich. Và tôi biết rằng đây không phải là sự ngẫu nhiên nữa, nhưng đây là ý Chúa.

Các Bạn ạ, các Bạn hãy mở lòng ra, bỏ hết những hoài nghi sang một bên, có mất gì đâu, các Bạn cứ mở lòng ra tiếp nhận Chúa, rồi các Bạn sẽ cảm nhận được sự kỳ diệu khi Bạn đặt đức tin vào Chúa, tôi tin chắc rằng cuộc đời các Bạn sẽ được biến đổi và tốt hơn rất nhiều, vì đã có Chúa. Chúa đã biến đổi cuộc đời tôi tốt hơn, và tôi tin rằng các Bạn cũng sẽ được như vậy.

Con tạ ơn Chúa, vì Ngài quá yêu thương con, mà ban cho con cuộc sống ngày hôm nay. Cảm tạ Chúa, vì Ngài đã tha thứ cho sự bướng bỉnh trước đây của con, để cuộc sống của con được có Ngài. Xin Chúa hãy luôn giúp con vững đức tin hơn nữa, để con không bị sự cám dỗ của ma quỷ, và để con luôn là một chứng nhân cho Ngài. Amen.

Lê Ngọc An

Hội Thánh Tin Lành Việt Nam Tại Thụy Sĩ
Trại Ngũ Tuần 2016 - Từ 14-16.05.2016 tại Les Rasses (VD)

“Thế Giới Của Bé”

Một Chương Trình Mới Dành Cho Thiếu Nhi

Oneway.vn – Nhận biết được tầm quan trọng của việc dạy Lời Chúa cho các em thiếu nhi, sau một thời gian chuẩn bị, Oneway radio đã phát sóng một chương trình đặc biệt mang tên: **Thế Giới Của Bé**

Trong chương trình “Thế Giới Của Bé” các em sẽ gặp lại anh Đom Đóm và chị Giọt Sương, hai người bạn thân thiết của các em của chuyên mục “Chúc Bé Ngủ Ngon”, chuyên mục được hàng triệu trẻ em Việt Nam yêu thích trong thời gian qua với những câu chuyện Kinh Thánh nhẹ nhàng, sinh động.

Chương trình “Thế Giới Của Bé” gồm có các chuyên mục:

1. Tiếng hát chiêm thơ: Nơi các em thiếu nhi có dịp tôn vinh Chúa qua những bài Thánh Ca một cách dễ thương, tự nhiên nhất.

2. Chuyện của bé: Giúp cho các em giải quyết được những “nan đề” trong cuộc sống của mình trên nền tảng Lời Chúa.

3. Chuyện tích Kinh Thánh: Những bài học Kinh Thánh ngắn gọn, cô đọng, được các chuyên gia về thiếu nhi biên soạn nhằm giúp cho các em

học Lời Chúa một cách sinh động, hấp dẫn. Bài học dựa trên tài liệu Thế Giới Mới Tuổi Thơ của Ủy ban Thanh Thiếu Nhi Tổng Liên Hội phát hành.

Chương trình sẽ được phát sóng vào lúc **20 giờ 45**, từ thứ 2 đến thứ 7, và được phát lại vào 12 giờ ngày hôm sau (giờ Việt Nam) . Số đầu tiên đã được phát vào ngày **01/06/2016**.

Xin mời quý vị phụ huynh và các em cùng cộng tác với chương trình, bằng cách gửi những bài hát, câu chuyện qua địa chỉ email: thegioicuabe@oneway.vn. Sự hỗ trợ của quý vị sẽ giúp cho chương trình ngày càng thêm phong phú, hấp dẫn và đem lại nhiều ích lợi cho các em.

Hàng triệu em thiếu nhi Việt Nam sẽ được học Lời Chúa qua chương trình “Thế Giới Của Bé”.

Hàng triệu em thiếu nhi Việt Nam sẽ được thay đổi đời sống khi nghe chương trình “Thế Giới Của Bé”.

Hàng triệu em thiếu nhi Việt Nam sẽ trở thành những người chia sẻ Phúc Âm của Chúa Cứu thế Giêxu cho bạn bè qua chương trình “Thế Giới Của Bé”.

Xin quý vị phụ huynh giúp cho con em mình có thêm những cơ hội quý báu để học hỏi Lời Chúa và kết nối cùng bạn bè khắp nơi.

Hãy đồng hành cùng với con em mình trong “Thế Giới Của Bé”. Mọi chi tiết xin truy cập trang Facebook chính thức của chương trình “Thế Giới Của Bé”: <https://www.facebook.com/thegioicuabe2016>

Ban Chương trình (oneway.vn)

Cha Thiên Thương, Chúa Yêu Thương!

“Khi cha mẹ bỏ tôi đi, thì Đức Giê-hô-va sẽ tiếp nhận tôi... Ôi! Nếu tôi không tin chắc rằng sẽ thấy ơn của Đức Giê-hô-va tại đất kẻ sống, thì tôi hẳn đã ngã lòng rồi! Hãy trông đợi Đức Giê-hô-va, hãy vững lòng bền chí! Phải, hãy trông đợi Đức Giê-hô-va.”

Thi-thiên 27:10,13,14

Trước khi tôi sắp ra đời hai tháng thì cha tôi đã lìa khỏi trần gian này vì một tai nạn giao thông. Sự mất mát to lớn, bất ngờ ấy đã khiến mẹ tôi suy sụp, đau đớn vô cùng tận. Ngày ngày, nhìn con thơ, nhớ đến chồng, mẹ tôi chỉ biết âm thầm tuôn dòng nước mắt cho vui bớt nỗi bi thương của cuộc đời mình. Cuộc sống mẹ góa con cô, không nơi nương tựa thật là quá khó khăn cho mẹ, vì thế sau hai năm gắng gượng quá sức của mình, mẹ tôi đã tiến đến hôn nhân một bước nữa.

Cuộc sống mới của mẹ tôi chẳng có gì tốt đẹp hơn, đời sống kinh tế lại càng thậm tệ, nên mẹ quyết định gọi tôi về quê sống với bà ngoại. Từ lúc bốn tuổi cho đến năm mười bốn tuổi tôi đã xa cách mẹ, mười năm trường đời với tôi dài vô tận, nhưng nhớ muốn gặp lại mẹ càng mãnh liệt trong tôi. Nhưng than ôi! mỗi tuổi đời trải qua chỉ đem đến cho tôi đầy nỗi thất vọng và chua xót, khi không nhận được sự thăm viếng hay quan tâm của mẹ. Bóng dáng về mẹ dường như xa lạ và mơ hồ trong tâm trí của một cô gái đang tuổi dậy thì như tôi. Từ mong đợi đến tuyệt vọng khiến tôi ngày càng hận và cay đắng với mẹ. Tình cảm giữa tôi và mẹ hầu như đã chết mất!

Một ngày vào cuối năm 2005, tôi gặp phải một tai nạn giao thông khủng khiếp khiến xương sườn và chân tôi đã bị gãy, thân thể tôi bị nhiều

vết thương khiến tôi phải nằm trên giường điều trị hơn một năm dài rất khổ sở và đau đớn. Đây là khoảng thời gian cô đơn và đau buồn nhất trong cuộc đời của tôi. Tôi rất ao ước nhận được sự vỗ về, an ủi và ôm ấp từ hơi ấm và tình thương của mẹ, nhưng tình thương ấy thật xa vời quá cho tôi, hy vọng mỗi mòn từng ngày khi bóng dáng mẹ đâu chẳng thấy! Nhìn bạn bè xung quanh được sống trong vòng tay yêu thương và ngọt ngào của mẹ, tôi rất tủi thân và đau xót!

Từ đó, tôi đã sống cuộc đời niên thiếu của mình trong những chuỗi ngày tháng đau buồn và cay đắng, đây chính là nguyên nhân khiến tâm lý và sức khỏe của tôi bị ảnh hưởng trầm trọng. Không bao lâu sau, bác sĩ đã khám phá ra tôi đã mắc phải nhiều thứ bệnh. Và cuối cùng, một tin tức kinh hoàng đã đến với tôi khi bác sĩ tuyên bố rằng, tôi đã bị ung thư bao tử! Một cô gái tuổi đời chưa đến mười lăm, nhưng cuộc sống sắp kết thúc, thật quá tàn nhẫn cho tôi. Bóng đêm, tuyệt vọng và chán chường vây phủ tôi! Không biết tâm sự cùng ai, tôi bèn tìm đến ngôi chùa yên tĩnh, quỳ gối, thắp nhang, khấn vái trước những thần tượng cầu xin sự giải cứu. Tâm tư hòa với những dòng nước mắt tuôn rơi không đem đến cho tôi sự bình an và giải cứu nào!

Càng ngày tôi càng vật vã với những cơn đau quặn thắt khiến tôi chỉ nghĩ đến cái chết cho được thanh thản. Nhưng cảm tạ ơn Chúa, trong lúc tôi đứng đưng không nhìn thấy Ngài, từ nơi trời cao kia, Đức Giê-hô-va đã nhìn thấu vào tấm lòng tổn thương, hiu quạnh của tôi. Đã nhiều lần tôi thiếu suy nghĩ và quyết định đâm xe vào xe tải, nhưng Chúa đã dang tay cứu mạng sống tôi thoát chết khỏi bốn lần tự tử, như Lời Chúa trong ***Gióp 12:10*** “***Ngài nắm giữ trong tay Ngài sinh mạng của mọi sinh vật và hơi thở của mọi người.***” Thật vậy, Ngài đã giữ mạng sống của tôi, Ngài đã có một chương trình vĩ đại để cứu tôi, hầu cho tôi có thể thuật lại ân điển diệu kỳ mà Ngài đã thi thố trên đời sống của tôi. Lần cuối đâm vào xe tải, tôi bị thương tích trầm trọng, tôi đã trải qua tám tháng khổ sở để điều trị lành các vết thương.

Sau khi được cứu sống, tôi quyết định đi đến Sài Gòn để kiếm mẹ. Tìm gặp được mẹ trong tâm trạng vui buồn lẫn lộn! Vui mừng và hạnh phúc khi tôi cảm nhận được tình mẫu tử thiêng liêng đang tuôn tràn trong tấm lòng. Nhưng những nỗi đau ghi khắc trong tâm hồn từ bấy lâu nay, lại hiện đến cướp đi niềm vui tạm bợ khi tôi nhìn đến gia đình mới của mẹ, một gia đình mà tên tôi dường như bị loại ra khỏi!

Năm tháng trôi qua ở với mẹ, cơn bệnh ung thư bao tử hành hạ tôi ngày càng dữ dội. Cố gắng vượt qua những cơn đau đớn của mình, tôi đã đi rong ngoài đường phố Tân Bình làm quen với những người bạn bụi đời, và như Lời trong Kinh Thánh có chép **“*Bạn bè xấu làm hư tính nét tốt*” 1Cô-rinh-tô 15:33**; nên từ từ tôi đã sống giống như họ. Lối sống trong tối tăm và tội lỗi để mua vui dần dần làm mờ tâm trí tôi, tuổi đời chưa được bao nhiêu nhưng tôi đã sống như một người liều mạng. Tôi mạo hiểm đua xe bán mạng và mãi mê trong cờ bạc. Đau buồn thay! Niềm vui tạm bợ ấy lại là những vũ khí giết chết tâm hồn và thể xác tôi càng nhanh chóng hơn. Đêm đêm trần trọc trong những giấc ngủ bất an khiến tôi càng cô đơn và đau khổ vô cùng.

Cùng trong thời gian ấy, mẹ và ba người em cùng mẹ khác cha của tôi có cơ hội biết đến Chúa qua công việc bán bánh mì trước cổng Trường Kinh Thánh. Những người sinh viên đã đến mua bánh mì, chia sẻ Tin Lành và tặng những quyển sách truyền đạo đơn cho mẹ và các em của tôi. Lời Chúa đã đụng chạm vào tấm lòng của mẹ và các em khiến họ ăn năn và tiếp nhận Chúa Giê-xu Christ làm Cứu Chúa của đời sống họ. Riêng tôi, khi nghe mẹ và các em thay đổi niềm tin tôn giáo, tôi càng giận và oán hận mẹ nhiều hơn. Đặc biệt đối đạo Chúa, tôi càng ghét, chống đối và khinh thường.

Rồi đến một hôm, tôi ở nhà một mình buồn chán, tôi đã tò mò thử mở những quyển sách truyền đạo đơn của gia đình mang về, càng đọc tôi càng bị thu hút bởi những quyển sách nhỏ ấy. Vài hôm sau, cơn đau của tôi lại đột phát mãnh liệt tưởng chừng như sắp chết, tôi cố gắng tìm đọc những lời

viết trong một quyển sách với tựa “ Bảo Hiểm Linh Hồn” để giúp tôi mất tập trung vào cơn đau nhói và cố tìm kiếm một sự bảo đảm, một sự bình an nào đó cho tâm hồn. Tuy tôi không hiểu nhiều những điều trong sách viết, nhưng có một động lực thúc giục mạnh mẽ từ trong tấm lòng đau thương của tôi, tôi quyết định gọi số điện thoại ở phía sau quyển sách nhỏ và xin được hướng dẫn để cầu nguyện tiếp nhận Chúa Giê-xu Christ. Sự an bình và sức lực nhẹ nhàng đến làm xoa dịu những cơn đau đớn đang hành hạ trên thân thể gầy yếu của tôi.

Vài ngày sau tôi tìm đến nhà thờ để tìm hiểu thêm về Chúa Giê-xu. Tôi được hướng dẫn phương cách đến với Ngài qua sự cầu nguyện và đọc Kinh Thánh. Thật xúc động khi cảm nhận được sự ấm cúng và tình thương trong đại gia đình của Chúa! Tôi đã tha thiết khẩn xin Cha hai điều, xin Ngài thay đổi lòng tôi, giúp tôi có thể tha thứ và thật tâm gọi mẹ tôi là Mẹ! Kế đến, tôi xin Chúa thương xót chữa lành bệnh ung thư cho tôi, xin Ngài ban cho tôi năng lực và thời gian để tôi có thể bước đi theo Ngài.

Hai tháng sau, tôi tham gia vào nhóm kiêng ăn cầu nguyện trọn ba ngày của Hội Thánh và nhận được sự thăm viếng của Chúa Thánh Linh. Ngài đã bắt phục hoàn toàn con người cứng cõi của tôi! Tôi tan vỡ lòng mình, quỳ gối, ăn năn với Chúa và nhận được sự chữa lành trong ân điển của Ngài. Tâm linh tôi được đổi mới, tôi không còn cay đắng, buồn giận với mẹ của tôi, nhưng lại thấy cảm thông và tội nghiệp cho cuộc đời bất hạnh của bà. Tôi đã xin lỗi mẹ và có thể thốt lên tiếng “Mẹ” đầu tiên trong vòng tay ấm áp của một người mẹ. Bao nhiêu giọt nước mắt vui mừng tuôn rơi, xóa đi tất cả những tổn thương của hai mẹ con chúng tôi. Hai tuần lễ sau, bác sĩ tuyên bố rằng, các khám nghiệm của y học không còn tìm thấy khối u ung thư trong bao tử của tôi, tôi đã không còn bị trói buộc bởi bệnh ung thư nữa! Thật diệu kỳ, thật lạ lùng trong quyền năng cao cả của Đấng Sáng Tạo nên muôn loài vạn vật. Ngài thật vĩ đại và đã quá yêu thương một con người xấu xa như tôi. Ôi, tôi không thể kể xiết lòng biết ơn của tôi đối cùng Người Cha Thiên Thượng của tôi.

Tôi nguyện dâng cuộc đời tôi để Ngài sử dụng, và hứa nguyện sẽ dùng chính kinh nghiệm của bản thân mình để làm sáng danh Ngài. Hiện nay, tôi đang chăm sóc cho mười lăm em trẻ mồ côi và dành thời gian đến an ủi, nuôi dưỡng những bệnh nhân cô đơn không được ai thăm viếng tại các bệnh viện. Tại hội thánh địa phương, tôi đã trung tín trong việc làm chứng ơn cứu rỗi, đem nhiều linh hồn trở lại tin nhận Chúa Giê-xu Christ. Tôi luôn khao khát được học thêm Lời Hằng Sống để được sâu nhiệm và biết rõ Chúa nhiều hơn.

Vào khoảng tháng 06 năm 2012, tôi đã được cấp học bổng để ghi danh vào học tại Trường Kinh Thánh Global University. Tháng 07 năm 2012, tôi được Chúa cho phép để đi truyền giáo tại Cam Bốt với phái đoàn của Trường Global University. Chuyến đi này đã ảnh hưởng đến đời sống tâm linh của tôi mạnh mẽ, khi chúng tôi nhìn thấy nhiều đời sống quá sức đói khổ, những tấm lòng tan vỡ, đau thương, tuyệt vọng đang mong chờ sự giải cứu. Tôi đã học rất nhiều về phương cách đi chia sẻ Tin Lành, và noi theo những tấm gương của đầy tớ Chúa và những anh chị em tín hữu trong đoàn, họ là những người yêu mến Đức Chúa Trời và hi sinh cho tha nhân, họ đã sống một đời sống phó mình và yêu thương như Chúa Giê-xu. Qua chuyến đi truyền giáo năm 2012, tất cả chúng tôi đều có đồng tâm tình, đồng công để đem hơn 80 người trở lại với Đấng Christ.

“Hỡi cả thế giới, hãy lớn tiếng hoan ca tôn ngợi Chúa. Hãy thờ phượng Chúa cách vui vẻ, hãy đến trước thánh nhan Ngài với tiếng ca mừng. Khá biết rằng Chúa là Đức Chúa Trời, chính Ngài đã dựng nên chúng ta, chúng ta thuộc về Ngài, chúng ta là con dân Ngài và bày chiên của đồng cỏ Ngài. Hãy cảm tạ mà vào các cổng Ngài, khá ngợi ca mà vào các sân Ngài, hãy tạ ơn Ngài, khá chúc tụng danh Ngài. Vì Chúa thật tốt, tình thương của Ngài hằng còn mãi mãi đức thành tín của Ngài còn đến muôn đời.” Thi-thiên 100:1-5

Ha-lê-lu-gia !

T. Phạm (Việt Nam, Ngày 29 Tháng 05 Năm 2013)

Đáp án Đố Kinh Thánh số 54 – tháng 5&6 . 2016

1. Châm ngôn 15 : 5
2. Châm ngôn 19 : 20
3. Phục Truyền 27 : 16
4. Cô-lô-se 3 : 20
5. Phục Truyền 6 : 6-7
6. Ma-thi-ơ 19 : 19
7. Ê-phê-sô 6 : 1

Kết Quả:

- Kim Trang, Tân Nguyên, Diệu Anh, Ái Diễm, Mỹ Dung và Thanh Nguyên: 14 điểm
- Thiên Thanh : 12 điểm
- Cô Phụng : 8 điểm

Mời quý vị đón xem bài đố Kinh Thánh trong số báo tiếp theo, báo Sức Mới số 56, tháng 9 & 10 . 2016

THÔNG BÁO

Thông công thanh niên tại Lausanne vào thứ bảy, ngày 03.09.2016

Liên Lạc: Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59

E-mail: sucmoi@ymail.com
www.facebook.com/sucmoi

*“Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được Sức Mới,
Đất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc,
Đi mà không mòn mỏi.”*

Ê-sai 40 : 31

Địa điểm thờ phượng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieux, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchgemeinde Tablat, Lettenstr. 16,
9008 St. Gallen.

Lưu ý: Ngày và giờ thờ phượng Chúa xin liên lạc với Mục sư.

Địa chỉ : Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin Wilhelm Kutter 49, 2503 Biel/Bienne.

Tel. 032 365 33 36

Natel: 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguyen-song.com